

Sveriges Jordägareförbund
Box 162
SE-597 24 Åtvidaberg
Telefon 0120-858 26
Telefax 0120-858 10
kansli@jordagarna.se

Karsholm den 14 september 2007

Särskilde utredaren Åke Pettersson
Utredningen om de stora rovdjuren
103 33 Stockholm

Jaktens ekonomiska betydelse

Vid Ditt möte med representanter för Sveriges Jordägareförbund den 16 februari i år, framfördes från Förbundets sida bl.a. att jakten för allt fler jakträttsinnehavare utgör en näringsgren av växande ekonomisk betydelse. Vi önskar med detta brev komplettera den information som muntligen presenterades vid mötet.

Jakten är inte längre uteslutande en fritidssysselsättning, utan utgör i allt större utsträckning ett sätt för landsbygdsbefolkningen att skapa arbetstillfällen och att bo kvar. En såld jakt berör inte bara den som arrangerar jakttillfället, utan ofta skapas även affärsmöjligheter för andra landsbygdsföretagare i form av t.ex. mat & logi, gårdsbutiker, viltslakterier, transporter etc.

Jaktens roll som näringsgren och de investeringar som har gjorts och fortlöpande görs i jakten, riskerar dock att raseras om t.ex. varg eller lo etablerar sig inom det berörda jaktområdet. Som exempel på detta bifogas en redogörelse "Jaktens betydelse på Dylta Bruk" upprättad av Carl-Gustaf Åkerhielm. Av denna framgår bl.a. att man på Dylta Bruk under en längre tidsperiod har investerat uppemot 2 miljoner kronor på att skapa förutsättningar för en kronhjortsstam och att man genom noggrann och långsiktig förvaltning har en älgstam som tål en årlig avskjutning på ca 20 älgar. Dyltas jaktliga omsättning uppgår f.n. till ca 750 000 kronor exklusive moms, per år. Över hälften av omsättningen baseras på utländska turistjägare; jakten är alltså en exportnäring.

Åkerhielm redogör sakligt för att ett ökat rovdjurstryck sannolikt innebär att decenniers jaktliga investeringar och ansträngningar på Dylta Bruk raseras. En av följderna kommer sannolikt att bli att en till två av de anställda på gården kommer att nödgas lämna sina anställningar om den jaktliga omsättningen minskar kraftigt.

Ett annat exempel är redogörelsen ”Rovdjurens inverkan på jakträttens värde” upprättad av Hans von Stockenström, Berga Säteri. Han visar dels på faktiska prisnivåer för jaktarrenden och vid försäljning av enstaka jakttillfällen, dels hur dessa prisnivåer kan antas förändras vid en rovdjursetablering. Enkelt uttryckt riskerar man att intjäningsförmågan baserad på jakt kraftigt försämras.

Slutsatsen efter att ha läst de båda ovannämnda handlingarna är att svensk landsbygd och dess befolkning behöver en aktiv förvaltning av de stora rovdjuren, i synnerhet av varg och lo.

Först och främst anser Förbundet att det behövs en möjlighet att genom välavvägd skydds jakt försvara gjorda investeringar i viltvården, skydda jakten såsom förvärvskälla i företaget och förhindra den värdeminskning som fastigheten drabbas av om rovdjur skulle radera fastighetens jaktliga värden.

Förbundet anser dessutom att den löpande förvaltningen av de stora rovdjuren bör skötas regionalt, med möjlighet till anpassning till förhållandena inom det berörda området. De regionala förvaltningsbesluten bör omfattas av ett sådant regelverk att beslutsfattaren vid sitt ställningstagande skall väga in, beakta de ekonomiska värden som jakten representerar och de investeringar som gjorts i jakten.

Med stöd av ovanstående önskar Förbundet framföra följande:

- För hägnat vilt som skadas eller dödas av rovdjur skall utgå samma ersättning som till tamdjur som drabbas.
- De regionala rovdjursförvaltningsplanerna måste kunna tillämpas redan nu, t.ex. vad gäller tillstånd till skydds jakt samt acceptabla rovdjursnivåer. Det är helt förkastligt att Naturvårdsverket godtyckligt använder planerna endast när det gagnar statens (deras) intressen.

Med vänlig hälsning

Frederik Treschow
generalsekreterare Sveriges Jordägareförbund
gs@jordagarna.se

Bifogas: ”Jaktens betydelse på Dylta Bruk”, skriven av Carl-Gustaf Åkerhielm
”Rovdjurens inverkan på jakträttens värde”, skriven av Hans von Stockenström